

27

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 16 stycznia 1986 r.

w sprawie regulaminu dyscyplinarnego prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 86 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin dyscyplinarny prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 22 grudnia 1967 r. w sprawie regulaminu dyscyplinarnego prokuratorów wojskowych (Monitor Polski Nr 72, poz. 353).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 16 stycznia 1986 r. (poz. 27)

REGULAMIN DYSCYPLINARNY PROKURATORÓW WOJSKOWYCH JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH PROKURATURY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury ponoszą odpowiedzialność na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138), zwanej dalej „ustawą”, i w niniejszym regulaminie za popełnione podczas lub w związku z wykonywaniem funkcji prokuratora: przewinienia służbowe, nadużycie wolności słowa przewidziane w art. 79 ustawy, czyny naruszające honor i godność żołnierską oraz wykroczenia.

§ 2. 1. Przepisy regulaminu dotyczące prokuratorów wojskowych stosuje się również do asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, jeżeli przepis szczególnie nie stanowi inaczej.

2. Ilekroć w regulaminie jest mowa o prokuratorach wojskowych, rozumie się przez to także wiceprokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

§ 3. Przełożony prokurator wojskowy jest obowiązany meldować niezwłocznie w drodze służbowej Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu o popełnieniu przez podwładnego prokuratora wojskowego czynu, o którym mowa w § 1.

Rozdział 2

Komisja Dyscyplinarna.

§ 4. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzeka Komisja Dyscyplinarna w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

2. Komisja Dyscyplinarna składa się z przewodniczącego oraz ośmiu członków powołanych przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym spośród prokuratorów wojskowych.

3. Kandydatów na członków Komisji Dyscyplinarnej zgłasza zebranie prokuratorów w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej. Naczelny Prokurator Wojskowy, uwzględniając opinię kolegium Naczelnej Prokuratury Wojskowej, przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej propozycję kandydatów na członków Komisji Dyscyplinarnej, jak również na jej przewodniczącego.

§ 5. 1. Komisja Dyscyplinarna orzeka (z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 7 ust. 1, § 21 ust. 3 oraz § 22 ust. 3) w składzie trzech członków wyznaczonych przez przewodniczącego. Składowi orzekającemu przewodniczy przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej albo wyznaczony przez niego członek.

2. Członek składu orzekającego nie może być niższy stopniem od obwinionego.

3. Posiedzenia Komisji Dyscyplinarnej odbywają się z udziałem protokolanta, którego wyznacza przewodniczący Komisji spośród oficerów Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

§ 6. Komisja Dyscyplinarna rozstrzyga nasuwające się zagadnienia prawne i orzeka na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów w sprawie.

§ 7. 1. Komisja dyscyplinarna rozpatruje na posiedzeniu wnioski o wydanie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora wojskowego do odpowiedzialności karnej sądowej.

2. O nieudzieleniu zezwolenia zawiadamia się organ lub osobę, która wniosła o wydanie zezwolenia na wszczęcie postępowania karnego, oraz przełożonego i rzecznika dyscyplinarnego.

3. Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej odmawiającego wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w terminie siedmiu dni odwołanie do Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 8. 1. Rzeczników dyscyplinarnych w liczbie trzech na okres kadencji Komisji Dyscyplinarnej powołuje Naczelny Prokurator Wojskowy spośród kandydatów wybranych na zebraniu prokuratorów w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej.

2. Powołując rzeczników dyscyplinarnych Naczelny Prokurator Wojskowy uwzględni opinię Kolegium Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

3. Rzecznicy dyscyplinarni są związani wskazaniami Naczelnego Prokuratora Wojskowego co do postępowania dyscyplinarnego oraz co do środków odwoławczych.

Rozdział 3

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 9. 1. Naczelny Prokurator Wojskowy po otrzymaniu meldunku, o którym mowa w § 3, lub po powzięciu w inny sposób wiarygodnej wiadomości o przewinieniu dyscyplinarnym albo o naruszeniu honoru i godności żołnierskiej, popełnionych przez prokuratora wojskowego podczas lub w związku z wykonywaniem funkcji prokuratora — wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w celu ustalenia okoliczności sprawy.

2. Odpis postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o wszczęciu postępowania doręcza się w drodze służbowej obwinionemu oraz przedstawia Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.

3. W toku postępowania rzecznik dyscyplinarny zaznajamia obwinionego z postawionymi mu zarzutami oraz z treścią zebranych dowodów i przyjmuje od obwinionego wyjaśnienia i wnioski.

4. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być ukończone w ciągu dwóch tygodni od jego wszczę-

cia. W uzasadnionych wypadkach Naczelny Prokurator Wojskowy może przedłużyć trwanie postępowania na oznaczony czas.

§ 10. 1. W zależności od wyników postępowania rzecznik dyscyplinarny kieruje sprawę do Komisji Dyscyplinarnej z wnioskiem o ukaranie bądź wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania.

2. Jeżeli zostaną ustalone okoliczności wskazujące, że za czyn, o który wszczęto postępowanie, obwiniony powinien odpowiadać na zasadach ogólnych (art. 107 ust. 3 ustawy), rzecznik dyscyplinarny umarza postępowanie i występuje ze stosownym wnioskiem do Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

3. W razie śmierci obwinionego postępowanie umarza się, chyba że osoba najbliższa obwinionego złoży wniosek o dalsze prowadzenie sprawy.

4. Postanowienie o umorzeniu postępowania wydane przez rzecznika dyscyplinarnego podlega zatwierdzeniu przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 11. W postępowaniu przed Komisją Dyscyplinarną oskarża rzecznik dyscyplinarny.

§ 12. Postępowanie dyscyplinarne toczy się niezależnie od postępowania karnego o ten sam czyn; może być jednak zawieszona do czasu prawomocnego ukończenia postępowania karnego.

§ 13. Rzecznik dyscyplinarny może wystąpić do Naczelnego Prokuratora Wojskowego z wnioskiem o zawieszenie obwinionego w czynnościach. Z wnioskiem takim może wystąpić również Komisja Dyscyplinarna.

§ 14. 1. Obwinionemu przysługuje prawo do obrony i prawo przybrania obrońcy spośród prokuratorów wojskowych.

2. Obwinionemu wyznacza się obrońcę z urzędu w następujących wypadkach.

- 1) jeżeli obwiniony sam o to wnosi,
- 2) jeżeli obwiniony odmówił wzięcia udziału w postępowaniu.
- 3) jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do pożyteczności obwinionego.
- 4) jeżeli postępowanie toczy się po śmierci obwinionego.

3. Obrońcy udziela się zwolnienia od zajęć służbowych na czas niezbędny do pełnienia czynności związanych z obroną.

§ 15. 1. Przewodniczący składu orzekającego wyznacza termin rozprawy dyscyplinarnej oraz zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i jego obrońcę, a w miarę potrzeby — wzywa świadków i biegłych.

2. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania na rozprawę a dniem rozprawy upłynęło co najmniej siedem dni. W razie niezachowania tego terminu, obwiniony lub jego obrońca może żądać odroczenia rozprawy.

3. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

4. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna dla prokuratorów wojskowych. Inne osoby mogą być obecne na rozprawie za zgodą przewodniczącego składu orzekającego. Skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy w całości lub w części.

§ 16. 1. Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się od odczytania wniosku o ukaranie, po czym przesłuchuje się obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadza inne dowody. Akta postępowania dyscyplinarnego można za zgodą obwinionego, jego obrońcy i rzecznika dyscyplinarnego odczytać w całości lub w części.

2. Jeżeli wyjaśnienia obwinionego, który na rozprawie przyznał się do winy, nie budzą wątpliwości, Komisja Dyscyplinarna za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego może nie przeprowadzać postępowania dowodowego lub przeprowadzić je tylko częściowo.

3. Po zakończeniu postępowania dowodowego udziela się głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu, obrońcy i obwinionemu.

4. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

§ 17. 1. W naradzie uczestniczą jedynie członkowie składu orzekającego.

2. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§ 18. 1. Komisja Dyscyplinarna wydaje:

- 1) orzeczenie o ukaraniu, którym uznaje obwinionego w całości lub w części winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierza mu jedną z kar określonych w art. 108 ustawy, albo
- 2) orzeczenie o uniewinnieniu obwinionego od postawionych mu zarzutów, albo
- 3) orzeczenie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego; w tym wypadku może mieć odpowiednie zastosowanie przepis § 10 ust. 2.

2. W razie jednoczesnego orzeczenia kar dyscyplinarnych za kilka przewinień, wymierza się — jako karę łączną — najsurowszą z orzeczonych kar.

3. W wypadku przewinienia mniejszej wagi Komisja Dyscyplinarna może zamiast kary określonej w art. 108 ustawy wymierzyć karę porządkową upomnienia, zwłaszcza gdy dojdzie do wniosku, że sama rozprawa przyczyniła się w znacznej mierze do osiągnięcia celu wychowawczego.

§ 19. 1. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej powinno być sporządzone na piśmie i zawierać:

- 1) nazwiska, imiona i stopnie wojskowe przewodniczącego oraz członków składu orzekającego Komisji Dyscyplinarnej,
- 2) datę i miejsce wydania orzeczenia,
- 3) stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego z zaznaczeniem, czy rozprawa odbywała się w jego obecności,
- 4) sentencję orzeczenia, zawierającą opis czynu zarzucanego obwinionemu i ustalenie przypisanego mu czynu oraz — w razie uznania obwinionego winnym — wymierzoną karę,
- 5) uzasadnienie orzeczenia.

2. Uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać ustalenie jego podstawy faktycznej przez wskazanie, jakie fakty Komisja Dyscyplinarna uważa za udowodnione, na jakich oparła się dowodach i dlaczego nie dano wiary dowodom przeciwnym.

§ 20. 1. Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przewodniczący składu orzekającego ogłasza w obecności obwi-

nionego, jeżeli brał udział w rozprawie, oraz innych osób obecnych na rozprawie.

2. Odpis orzeczenia doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

§ 21. 1. Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej przysługuje obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu odwołanie.

2. Odwołanie kieruje się do Komisji Dyscyplinarnej w ciągu siedmiu dni od daty doręczenia orzeczenia.

3. Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje odwołanie w składzie pięciu członków, z wyłączeniem osób, które brały udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

§ 22. 1. Akta sprawy wraz z orzeczeniem wydanym po rozpatrzeniu odwołania w poszerzonym składzie Komisja Dyscyplinarna przedstawia Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.

2. Naczelnym Prokurator Wojskowy w ciągu 14 dni od otrzymania akt sprawy wraz z orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej może złożyć sprzeciw.

3. W razie złożenia sprzeciwu przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego, orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej traci moc, a sprawa podlega ponownemu rozpoznaniu przez Komisję Dyscyplinarną w pełnym składzie.

§ 23. 1. Komisja Dyscyplinarna rozpatrująca odwołanie stron lub rozpatrująca sprawę w związku z wniesieniem sprzeciwu przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego może oprzeć się na materiale dowodowym zebranym w aktach sprawy lub może przeprowadzić uzupełniające postępowanie dowodowe.

2. Po rozpatrzeniu sprawy w związku z odwołaniem strony Komisja Dyscyplinarna może:

- 1) utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie lub
- 2) zmienić je w zakresie winy oraz kary.

§ 24. 1. Orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej stają się prawomocne:

- 1) w razie niezaskarżenia przez strony orzeczenia wydanego w składzie trzech członków,
- 2) w razie niezłożenia sprzeciwu przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego co do orzeczenia wydanego w składzie pięciu członków.

2. Orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wydane w pełnym składzie są prawomocne.

§ 25. Orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej nie podaje się do wiadomości publicznej, chyba że Naczelnym Prokurator Wojskowy zarządzi inaczej.

§ 26. W razie zwolnienia prokuratora wojskowego z czynnej służby wojskowej w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to toczy się nadal. Jeżeli obwiniony podjął pracę w urzędzie państwowym, adwokaturze lub jako radca prawny, Komisja Dyscyplinarna przesyła orzeczenie — odpowiednio — temu urzędowi, Naczelnemu Radzie Adwokackiej lub Krajowej Radzie Radców Prawnych.

§ 27. Jeżeli miejsce pobytu obwinionego nie jest znane, wszelkie pisma doręcza się obrońcy, którego w razie potrzeby wyznacza przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej.

§ 28. W zakresie nie unormowanym w regulaminie stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed oficerskimi sądami honorowymi, a w szczególności przepisy dotyczące: wzywania i przesłuchiwania osób, sporządzania protokołów, wyłączenia członków składu orzekającego oraz przebiegu rozprawy.

Rozdział 4

Wykonywanie orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej oraz ewidencja kar.

§ 29. W razie wymierzenia przez Komisję Dyscyplinarną kary:

- 1) przeniesienia prokuratora na niższe stanowisko albo
- 2) wydalenia ze służby prokuratorskiej

— po uprawomocnieniu się orzeczenia kieruje się stosowny wniosek do organu właściwego w sprawach mianowania na to stanowisko.

§ 30. 1. Zarządzenie związane z wykonaniem kary przeniesienia na niższe stanowisko prokuratora wojskowego lub kary wydalenia ze służby prokuratorskiej wydaje organ uprawniony do wyznaczania na to stanowisko.

2. Zarządzenie związane z wykonaniem kary pozbawienia funkcji asesora wydaje Naczelny Prokurator Wojskowy, a w zakresie służby wojskowej — właściwy organ wojskowy.

3. Zarządzenia związane z wykonaniem pozostałych kar wydaje Naczelny Prokurator Wojskowy.

§ 31. Kary wymienione w art. 108 pkt 1—3 i 5 ustawy oraz w § 18 ust. 3 regulaminu uważa się za wykonane z chwilą podania do wiadomości ukaranemu prawomocnego orzeczenia.

§ 32. Kary dyscyplinarne wpisuje się do karty kar ukaranego. Kara porządkowa upomnienia nie podlega wpisowi.

§ 33. Ukaranym, któremu wymierzono karę surowej nagany, ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku, przeniesienia na niższe stanowisko lub karę ostrzeżenia o niepełnej przydatności w służbie prokuratorskiej (w wykonywaniu funkcji asesora), nie może być mianowany (wyznaczony) na wyższe stanowisko przed uzyskaniem zatarcia kary.

§ 34. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej o wymierzeniu kary wydalenia ze służby prokuratorskiej (pozbawienia funkcji asesora) Komisja może wystąpić do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o zwolnienie ukaranego z zawodowej służby wojskowej. Jeżeli ukaranym dopuścił się czynu stanowiącego naruszenie honoru i godności żołnierskiej, Komisja Dyscyplinarna może wystąpić z wnioskiem o zwolnienie ukaranego z zawodowej służby wojskowej albo o pozbawienie go stopnia oficerskiego.

2. Jeżeli czyn, o którym mowa w § 1, popełniony podczas lub w związku z wykonywaniem funkcji prokuratora wojskowego, polega na naruszeniu przepisów o ruchu drogowym, za który — stosownie do ustawy o dyscyplinie wojskowej — może być ponadto wymierzona kara dyscyplinarna zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres od 6 miesięcy do 3 lat, Komisja Dyscyplinarna, niezależnie od orzeczenia kary przewidzianej w art. 108 ustawy, może wystąpić z odpowiednim wnioskiem do właściwego przełożonego.

3. Do umotywowanego wniosku Komisja Dyscyplinarna dołącza prawomocne orzeczenie. Wniosek przedstawia się za pośrednictwem Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 35. 1. W razie wymierzenia kary porządkowej upomnienia, odpis decyzji doręcza się obwinionemu i przedstawia Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.

2. Prokurator Wojskowy, któremu udzielono upomnienia, może w drodze służbowej odwołać się do prokuratora przełożonego w terminie siedmiu dni od doręczenia decyzji.

3. Jeżeli Naczelny Prokurator Wojskowy uzna, że kara upomnienia jest niewspółmierna do popełnionego przewinienia, może w terminie dwóch miesięcy od udzielenia upomnienia zlecić rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania.

§ 36. 1. Kary dyscyplinarne wymienione w art. 108 pkt 1—5 ustawy ulegają zatarciu po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego, jeżeli w ciągu tego okresu ukaranym nie był ponownie karany dyscyplinarnie albo skazany przez sąd. Zatarcie kary zarządza Naczelny Prokurator Wojskowy.

2. Naczelny Prokurator Wojskowy może zarządzić zatarcie kary na prośbę ukaranego pełniącego służbę w prokuraturze wojskowej albo na wniosek prokuratora przełożonego. Jeżeli zachowanie się ukaranego za tym przemawia, a od uprawomocnienia się orzeczenia upłynął co najmniej rok.

3. Z chwilą zatarcia karę uważa się za niebyłą. Zatarcie pociąga za sobą usunięcie wpisu o ukaraniu z karty kar ukaranego.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również, jeżeli ukaranym nie jest już prokuratorem wojskowym, o ile złożony wniosek o zatarcie ukarania i wiarygodnie wykaże, że w wymienionych okresach zachowywał się nienaganie.

§ 37. 1. Czynności członków Komisji Dyscyplinarnej, rzeczników dyscyplinarnych, obrońców oraz protokolantów są czynnościami służbowymi.

2. Jeżeli postępowanie toczy się poza miejscem pełnienia służby (zamieszkania), osobom wymienionym w ust. 1 przysługują należności według przepisów wojskowych jak przy podróżach służbowych. Stosuje się to również do obwinionego, jeżeli został prawomocnie uniewinniony.

3. Przepis ust. 2 stosuje się także do żołnierzy i pracowników, wzywanych w charakterze świadków lub biegłych powołanych do współdziałania w postępowaniu dyscyplinarnym poza zwykłym miejscem służbowym.